

[Tørnæs]

nelle elementer, der ved deres tilstedeværelse i et nærmest ghettoagtigt område har en selvforstærkende virkning, idet det virker tiltrækkende på andre. Christiania fungerer således ikke blot som hjemsted, men virker i virkeligheden som en magnet for andre.

Det fremgår af redegørelsen, at 800-900 af de fastboende skønnes at være voksne. Af redegørelsen fremgår det også, at justitsministeren har sagt, at salg af hårde stoffer kun synes at ske i begrænset omfang. Jeg vil gerne spørge, hvorfra disse oplysninger er tilvejebragt, idet det ved gentagne lejligheder er fremført, at det har været særdeles vanskeligt at kontrollere forholdene i Christiania.

Da det fremgår af redegørelsen, at der i 1981 er betalt ca. 615.000 kr. for varme, renovation m.v., vil jeg bede ministeren oplyse, hvad der skulle have været betalt, hvis almindelige regler var gældende.

Man må sige, at ministeren i bedste fald er særdeles uklar i sin formulering angående de fremtidige forhold i Christiania. Hvad mener ministeren eksempelvis med, at planlægningen i området skal ske »i en proces, der foreløber sideløbende med og integreret i et forsøg på at ændre Christianiasamfundet«? Hvad ligger der i det?

Jeg vil gerne give udtryk for, at vi fra venstres side deler den holdning, der klart kommer til udtryk i ministerens redegørelse, hvor det understreges, at samfundets almindelige love skal overholdes – man fristes næsten til at sige: ja, selvfølgelig – og at myndighederne vil reagere over for kriminalitet og kontrollere Christianiaområdet på samme måde som andre steder i landet, også med hensyn til hash, samt at de almindelige miljø- og sundhedsbestemmelser skal overholdes, og at der skal gennemføres istandsættelse af de mest truede og bevaringsværdige bygninger i området, men vi føler os usikre på, hvad ministeren forestiller sig med det.

Vi mener, at man som liberal skal have den størst mulige frihed til at vælge sin boligform, men en klar og ufravigelig forudsætning for det må være, at det sker inden for landets lovlige rammer.

Ebba Strange (SF):

Jeg tror ikke, jeg kan blive enig med den foregående taler om ret meget, når det drejer sig om Christiania, men jeg er egentlig enig i

noget af det sidste, hr. Tørnæs sagde, nemlig at der er en lang række uklarheder i ministerens redegørelse. Derfor vil en del af det, jeg vil sige i dag, også gå ud på at få opklaret, hvad det egentlig er, ministeren mener, så christianitterne og københavnernes efter denne debat ved lidt mere om, hvad de har at rette sig efter, end de havde inden debatten.

Jeg kan godt være enig med ministeren i, at arkitektfirmaets forslag til organisationsmodel for en forsøgsby i Christiania virker meget kompliceret – så kompliceret, at jeg ville have svært ved at forestille mig den omset i en Christianiahverdag. Men derfra og så til at afvise så store dele af det meget seriøse arbejde, firmaet har lavet, synes jeg alligevel, der er et stykke vej.

Det virker på mig, som om ministeren har villet sætte sig mellem to stole, nemlig den, overborgmester Weidekamp sidder på – og med ham måske andre socialdemokrater, som måske ønsker Christiania lukket – og så den, vi andre sidder på, og sammen med os store grupper i socialdemokratiet, som ikke bare ønsker, at Christiania skal have lov at bestå, men som også ønsker at være med til at støtte en lang række af de positive alternative livsformer, produktionsformer og socialbehandlingsformer, som foregår i Christiania i dag, og som ministeren til min store glæde i dag i Politiken omtaler som fantasifulde og kreative. Man sidder ikke særlig godt mellem to stole. Derfor håber og forventer jeg naturligvis i dag, at ministeren vælger den positive stol og ikke følger de borgerliges forsøg på at trække ham over på destruktionsstolen.

Inden jeg går i gang med at stille en række afklarende spørgsmål til ministeren, vil jeg godt minde socialdemokratiet om, at det gennem alle de snart 11 år, Christiania har eksisteret, har været socialdemokratiet, der har været med til at sikre den eksistens, Christiania har haft. Den har været skrøbelig, det er sandt, det kunne man høre fru Agnete Laustsen gennemgå, men Christiania eksisterer dog, og det er en af vores opgaver i dag at få sikret dets videreførelse.

Hvad er det for vilkår, ministeren ønsker Christiania bevaret under? Hvad er det for tilbud, ministeren og socialdemokratiet vil give? Hvad er det for krav, I vil stille?

I det kommissorium, som arkitektfirmaet fik til løsning af opgaven, indgik en sætning, der lyder sådan: »Regeringen ser gerne, at